

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/15/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521010068
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Gurka
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2024:8521010068.19

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa, samosudcom Mgr. Vladimírom Gurkom na hlavnom pojednávaní dňa 14.2.2024 v Starej Ľubovni v trestnej veci proti obž. A. B. C. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku sa vec obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D. B., trvale bytom E. XXX/XX, D. B.,

stíhaného podľa obžaloby Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa pod Pv 404/20/7710-43 zo dňa 24.3.2021 pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v období najneskôr od presne nezisteného dňa mesiaca január 2018 až doposiaľ v priestoroch bytového domu na ul. X. XXXX XX, ako aj v byte na adrese F. X v meste Stará Ľubovňa a na iných miestach, predovšetkým pod vplyvom alkoholických nápojov, opakovane verbálne a fyzicky útočil a spôsobil psychické utrpenie svojej družke G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X, D. B., s ktorou prerušovane žil v spoločnej domácnosti a ktorá je zároveň aj matkou ich spoločného dieťaťa, a to tým spôsobom, že ju podozrieval žiarlivostnými scénami z nevery, nadával jej, že je žumpa, kurva, piča, ľompa nevďačná a neschopná, čo u poškodenej vyvolávalo pocity menejcennosti a najmenej štyrikrát ju v byte na ul. X. XXXX XX v Starej Ľubovni fyzicky napadol, a to tak, že jej silnými stlačeniami rúk vytváral na rukách modriny, strkal do nej, ťahal ju za vlasy, kde pri tom, ako spadla na zem, tak ju nohou kopol do chrbta, čím jej síce zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenia, nespôsobil, ale spôsobil jej tým fyzické utrpenie a bolesť, kde po tomto konaní obvineného minimálne trikrát z uvedeného bytu v nočných hodinách utiekla preč spoločne s maloletým synom, a to zo strachu pred jeho agresivitou a prípadnými ďalšími fyzickými útokmi, kde následne na to sa poškodená v mesiaci máj 2020 presťahovala do bytu na ul. F. J. X K. D. B., kde ju obvinený mal v presne nezistenom čase pri hádke sotiť do sušiča, o ktorý sa udrela a následkom toho spadla na zem, kde aj po tomto konflikte poškodená zo strachu odišla radšej preč z domácnosti, čo vyvrcholilo dňa 12.12.2020, kde obvinený sa v čase asi okolo 19.30 hod. nachádzal v byte pri poškodenej na ul. F. v Starej Ľubovni, kde potom, ako mu poškodená povedala, že čaká na svojho kamaráta, ten vybuchol, nadával jej, že ho vymenila za kokotov, kde následne obaja po hádke odišli z bytu preč, kde ako prvá odišla poškodená, ktorá sa následne vrátila späť do bytu a v čase o 23.13 hod. uvedeného večera jej pred bytovkou vulgárne nadával, po týchto nadávkach sa obvinený dostal do bytového domu, kde začal kopať na dvere poškodenej, ktorá mu ich z obavy, že ich vykopne otvorila a potom, ako obvinený vošiel do bytu, tak poškodenú bezdôvodne sotil na sedáciu súpravu v obývačke, kde ju začal otvorenými dlaňami udierať po celom tele, čomu sa poškodená bránila, následne sa jej po chvíli podarilo utiecť do detskej izby, kde ju nasledoval a tam ju päšťami udieral do oblasti hlavy a popri tom ju opakovane kopal do lýtok a stehien na nohách, toto fyzické napádanie pokračovalo aj v spálni uvedeného bytu, kde obvinený poškodenú ďalej fyzicky napádal, a to spôsobom, že ju na posteli kopal do nôh a zadku, čím jej spôsobil zranenia, a to pomliaždenie hlavy a podliatinu na čele, pričom po tomto fyzickom napádaní sa poškodenej podarilo besej utiecť von z bytu aj so synom a na svojom aute odišla preč,

postupuje

Okresnému úradu Stará Ľubovňa, pretože nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by sa mal prejednať ako priestupok.

o d ô v o d n e n i e :

1. Prokurátor Okresnej prokuratúry v Starej Ľubovi podal na obžalovaného A. B. C. obžalobu pre skutok, ako je uvedený vo výroku tohto uznesenia. Právne bol tento skutok kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

2. Súd prvého stupňa prvým vo veci vyhláseným rozsudkom uznal obžalovaného vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v spojení s § 127 ods. 4 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že obžalovaný dňa 12.12.2020 v čase asi okolo 19.30 hod. sa nachádzal v byte na ul. F. J. X K. D. B. pri poškodenej G. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. X, D. B., kde potom, ako mu poškodená povedala, že čaká svojho kamaráta, ten vybuchol, nadával jej, kde následne obaja po hádke odišli z bytu preč, kde ako prvá odišla poškodená, ktorá sa následne vrátila späť do bytu a v čase o 23.13 hod. uvedeného večera počula pred bytovkou nadávky obžalovaného, kde po týchto nadávkach sa obžalovaný dostal do bytového domu a začal kopať na dvere poškodenej, ktorá mu ich z obavy, že ich vykopne otvorila a potom, ako obžalovaný vošiel do bytu, tak poškodenú bezdôvodne sotil na sedáciu súpravu v obývačke, kde ju začal otvorenými dlaňami udierať po celom tele, čomu sa poškodená bránila, následne sa jej po chvíli podarilo utiecť do detskej izby, kde ju nasledoval obžalovaný a tam ju päšťami udieral do oblasti hlavy a popri tom ju opakovane kopal do lýtok a stehien na nohách a toto fyzické napádanie pokračovalo aj v spálni uvedeného bytu, kde obžalovaný poškodenú ďalej fyzicky napádal, a to spôsobom, že ju na posteli kopal do nôh a zadku, čím jej spôsobil ľahké zranenia, a to pomliaždenie hlavy a podliatiny na čele, na ruke a na nohe s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní.

3. Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že počas obdobia od januára 2018 do 12.12.2020 nemal preukázané konanie obžalovaného, ktoré by sa vyznačovalo vyšším stupňom hrubosti, bezcitnosti alebo bezohľadnosti, taktiež ani trvalosťou, prípadne určitou sústavnosťou, a to vzhľadom na početnosť útokov, intenzitu konaní obžalovaného, ako aj skutočnosť, že obžalovaný sa často zdržiaval rádovo aj týždne mimo domova. Za tohto stavu súd prvého stupňa uzavrel, že nemal preukázanú minimálne objektívnu stránku zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Skutok zo dňa 12.12.2020 vyhodnotil súd ako prečin ublíženia na zdraví vychádzajúc zo zabezpečenej lekárskej správy a zo skutočnosti, že vzhľadom na vzájomné vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou (spoločné dieťa, úver, ktorý poškodená zobrala na svoje meno, ale spláca ho obžalovaný, ktorý si z neho zabezpečil motorové vozidlo, ich občasné intímne spoluzitie) ide o vzťah blízkych osôb, čo spôsobuje, že obžalovaný sa dopustil trestného činu voči chránenej osobe.

4. Na základe odvolaní tak prokurátora, ako aj obžalovaného, Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 2To/24/2021-830 zo dňa 16.8.2022 zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec okresnému súdu, aby ju znova prejednal. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkami prokurátora ohľadne právnej kvalifikácie skutku a po sumarizácii toho, čo je potrebné rozumieť týraním v zmysle § 208 Tr. zákona tiež dospel k záveru, že zo strany obžalovaného za rozhodné obdobie nešlo z hľadiska periodicity, početnosti, no najmä intenzity fyzických útokov voči poškodenej o tak sústavne sa opakujúce prejavy, s prvkami hromadnosti, ktoré by bolo možné bez rozumných pochybností subsumovať ako celok pod vymedzený konkrétny výpočet foriem (alternatív) konania páchatela, ktorými môže byť táto skutková podstata podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona naplnená. Podobne z pohľadu odvolacieho súdu nebolo preukázané, že by poškodená správanie obžalovaného vnímala ako ťažké príkorie, čo je ďalším zo znakov zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby. Odvolací súd sa však stotožnil s námietkami obžalovaného a jeho obhajcov a vyslovil názor, že otázka závažnosti zranení poškodenej je odbornou otázkou, ktorá spadá do kompetencie znalcov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia či súdne lekárstvo, preto záver súdu o zraneniach a dĺžke liečenia poškodenej je predčasný. V danej veci je potrebné pribrať znalca z príslušného odboru a odvetvia na preverenie a ustálenie diagnostikovaných zranení u poškodenej. Keďže dokazovanie v tomto smere nebolo úplné, zrušil napadnutý rozsudok a uložil súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie v naznačenom smere.

5. Za účelom náležitého zistenia skutkového stavu, právneho posúdenia veci, ustálenia otázky viny obžalovaného a rozhodnutia o sankcii ako následku za protiprávne konanie obžalovaného súd do vydania prvého rozsudku vykonal dokazovanie na hlavných pojednávaniach, a to výsluchom obžalovaného, poškodenej G. H., svedkov A. G., A. L., M. D., N. H., O. H., A. A. C., A. C., P. K., B. Q., K. M., M. O., znalcov MUDr. Kornélie Fabišíkovej a PhDr. Kristíny Čmelíkovej a ich znaleckými posudkami, listinnými dôkazmi, a to fotodokumentáciou z č.l. 2 až 4 spisu, zápisnicou o obhliadke miesta činu s fotodokumentáciou z č.l. 358 až 374 spisu, zápisnicou o prehliadke tela s fotodokumentáciou z č.l. 375 až 381 a z č.l. 382 až 386 spisu, toxikologickým vyšetrením z č.l. 388 spisu, zápisom o dychovej skúške z č.l. 389 spisu, lekárskou správou z č.l. 390 spisu, oznámením o narodení z č.l. 391 spisu, úradným záznamom z č.l. 392 spisu, trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 1T/63/2020 z č.l. 398-399 spisu, obžalobou Okresnej prokuratúry Svidník z č.l. 400-402, uznesením ODI Poprad z č.l. 403-407 spisu, trestným rozkazom Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T/65/2020 z č.l. 408 – 409 spisu, uznesením Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa, sp. zn. Pv 258/15/7710 z č.l. 410-412 spisu, trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa, sp. zn. 7T/16/2016 z č.l. 413 spisu, charakteristikou z ÚVV Prešov zo dňa 14.6.2021 z č.l. 629 spisu, charakteristikou mesta Stará Ľubovňa zo dňa 15.6.2021, dokladom o dochádzke poškodenej, potvrdením o vyšetrení dňa 14.12.2020 z č.l. 641 spisu. Po rozhodnutí odvolacieho súdu doplnil dokazovanie znaleckým posudkom MUDr. Zdenka Holešovského a jeho doplnením, ako aj výsluchom znalca, správami probačného a mediačného úradníka, lustráciami v Centrálnej databáze súdov, v Generálnej prokuratúre SR, odpisom z registra trestov a v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov.

6. Obžalovaný na pojednávaniach vyhlásil, že je nevinný vo vzťahu k týraniu blízkej a zverenej osoby. Popísal vzťah s poškodenou a ich fungovanie po narodení mal. dieťaťa. K tomuto uviedol, že s poškodenou tvorili pár asi 3 mesiace. Asi v auguste až septembri 2017 mu poškodená oznámila, že je tehotná. Postavil sa k tomu zodpovedne, snažil sa poškodenej pomáhať. Prestal pracovať a snažil sa pomáhať poškodenej. Po narodení dieťaťa bývala poškodená u jej rodičov. Potom vo februári 2018 vybavil byt od p. G. na ul. X. XXXX XX, kde sa spolu nasťahovali a spolu s poškodenou a dieťaťom tam bývali asi do augusta až septembra 2018, kedy sa vzhľadom na ich nezhody dohodli, že bude lepšie, keď bude bývať u rodičov. Za tento byt platil nájom. K 1.9.2019 byt odovzdali. Dôvodom bolo, že byt už bol malý, a tiež aj ústna dohoda, že tam budú do konca roka 2019. Aj zo strany susedov boli nejaké sťažnosti, keď asi 2 krát bola zavolaná aj polícia. Tesne pred odovzdaním bytu p. G. si však s kamarátmi urobil v tom byte párty. Po odchode z tohto bytu žila poškodená s dieťaťom u svojich rodičov, on u svojich. Od mája 2020 sa poškodená s dieťaťom nasťahovala do bytu na ul. F., ktorý vybavil prostredníctvom p. Q.. Na tento byt poškodenej tiež prispieval. Počas celého obdobia sa snažil poškodenej pomáhať, tak pri dokončení školy, ktorú študovala, alebo tým, že bol so synom, keď bol doma a keď to poškodená potrebovala (napr. keď začala pracovať okrem riadnej práce aj brigádnicky v podniku v Starej Ľubovni počas víkendov v noci). Počas celého obdobia kladeného mu za vinu uznal, že sa aj pohádali, zväčša sa to týkalo výchovy syna, na čo mali rozdielne názory, ale celkovo tých hádok bolo asi 10 a len 3-4 z nich boli vážnejšie. Poškodenú fyzicky nenapádal, maximálne keď ju chytil za ruky, aby ho počúvala, v dôsledku čoho mohla mať modriny, keďže je chudokrvná a raz ju demonštratívne potiahol za vlasy, čo bolo po tom, ako poškodená potiahla za vlasy ich syna. Na gauč sotil poškodenú asi 3-4 krát, keď dostal od nej facku. Iba raz poškodenej facku vrátil, keď sa vulgárne vyjadřila na adresu jeho mamy. Pokiaľ ide o skutok dňa 12.12.2020, k tomuto uvádzal, že si na neho nepamätá, keďže vypil fľašu vína po odchode z bytu poškodenej, kedy vyslovil nesúhlas s pánskou návštevou u poškodenej a k tomu ešte vypil aj tvrdý alkohol s M. D.. Uvedený skutok však opakovane oľutoval s tým, že sa nestotožňuje s takýmto konaním. Tiež poukázal na obdobia, kedy pracoval mimo Starej Ľubovne, a to od novembra 2018 do júna 2019 v Demänovej, počas čoho bol v Starej Ľubovni asi 3-5 krát, leto 2019 strávil v Starej Ľubovni, býval u rodičov. Od novembra 2019 do marca 2020 pracoval v Tatranskej Lomnici, kedy prichádzal za synom, keď skončil prácu podľa možností. Od júna 2020 do septembra 2020 pracoval v obci Radvaň nad Laborcom v okrese Humenné, doma v Starej Ľubovni bol počas toho asi 2-3 krát. Poukázal tiež na to, že s poškodenou nezavrhlí možnosť spoločného bývania. Na poškodenú mal tiež zobratý spotrebný úver, ktorý použil na kúpu auta a ktorý spláca. Počas obdobia kladenému mu za vinu chodieval občasne aj na pivo, tvrdému alkoholu sa snažil vyhýbať. Pod vplyvom alkoholu je spoločenský človek, ale priznal, že sa stali situácie, kedy nemal pojem o čase, alebo sa vedel aj pohádať a použiť vulgarizmy, ako bol vyprovokovaný. V čase vyhrotenejších situácií s poškodenou bol väčšinou pod vplyvom alkoholu. Intímne sa s poškodenou stýkal úvodné mesiace v byte na ul. X. A., keď žili spolu a v byte na ul. F. boli spolu asi 3-4 krát.

7. Poškodená G. H. v hlavných črtách identicky popísala priebeh vzťahu s obžalovaným pokiaľ ide o dĺžku ich vzťahu, okolnosti otehotnenia, bývania u rodičov, následne v byte na ul. X. A., odchod z neho, pobyt u rodičov a následne bývanie na ul. F.. Poprela, že by ju obžalovaný fyzicky napádal okrem situácií, keď ju chytil za ruky, aby ho pri hádke počúvala, keď chcela odísť, aby sa situácia ukludnila. Raz na ul. F. spadla do sušiaka s prádlom, ale o ten zakopla, keď cúvala. Bolo to pri hádke, keď chcela odísť z bytu a obžalovaný jej povedal stoj. Priznala, že s obžalovaným sa aj pohádali, a to najmä pokiaľ ide o výchovu ich spoločného syna. Priznala aj svoj podiel viny na týchto hádkach, ktoré niekedy vyvolala aj ona. Celkovo tých hádok však bolo asi 10, z toho boli asi 3-4 taká vážnejšie. Dve hádky, vrátane tej poslednej, boli na ulici F.. Raz dal obžalovanému aj facu. Z bytu či už na ul. X. A. alebo F. odišla len 2 - 3 krát. Raz išlo k B. mame, raz ku kamarátke a raz sa vrátila a obžalovaný tam už nebol. Boli to odchody večer alebo v noci. Najviac jej vadilo, keď obžalovaný prišiel pod vplyvom alkoholu a vtedy alebo na druhý deň zväčša nastali hádky. K udalostiam z 12.12.2020 na hlavnom pojednávaní uviedla, že v ten deň bol obžalovaný po syna v škôlke, keď ho priniesol, oznámila mu, že sa má stretnúť s veľmi dobrým kamarátom. Vtedy sa nahlas pohádali. Odišla z bytu, potom odišiel aj obžalovaný, ktorý sa jej potom v SMS-ke ospravedlnil. Vrátila sa do bytu, keď tam už obžalovaný nebol a uložila syna. Niekedy okolo 23.15 hod. počula krik pred bytovkou a vedela, že je to B., lebo som ho spoznala podľa hlasu. Nadával na ňu, že je žumpa a všelijaké nadávky (hneď na to uviedla, že obžalovaný nenadával na ňu, ale nadával si pre seba – pozn. súdu). Keďže mal kľúče, tak si otvoril vchod, vyšiel hore a chcel otvoriť dvere, ale tie boli zamknuté. Búchal na nich, aby mu otvorila. Potom raz do nich aj kopol. Otvorila mu, on hľadal jej návštevu, ktorá tam nebola, lebo ju odvolala. Strkol ju na gauč a tam ju udieral rukami (poškodená na pojednávaní naznačila otvorené dlane – pozn. súdu). Dľaňami ju udrel asi 5-6 krát. Bránila sa a pýtala ho, aby to nerobil. Medzitým sa zobudil syn, ktorý prišiel do obývačky, vzala ho na ruky a išla do jeho izby. Tam za ňou prišiel B. a udrel ju asi do čela. To bolo raz. Presunula som sa do ďalšej izby, do spálne, kde chcela zobrať veci pre syna a tam bola na posteli kolenami a on ju ako keby strkol a kopal ju do zadku, aj do lýtka, nevedela koľkokrát, odhadla to na 5 - 10 kopancov. Nevedela sa vyjadriť k intenzite úderov, ale nebolo to ani slabé ani silné, v tom čase to však bolelo. Medzitým prišiel jeho kamarát, M. D. a on ho odtiahol. Ona vzala synovi mikinu, svoju bundu, vzala kľúče od auta, bola bosá, ani sa neobúvala a išla som do svojho auta. Išla k sestre obžalovaného A. C. na ulicu G. R. v Starej Ľubovni. Tam bola asi 10 – 15 minút a volali jej policajti, ktorí potom prišli za ňou a s ktorými sedela v ich aute. Pýtali sa jej, či chce podať trestné oznámenie, na čo vravela, že nechce, že nemôže. Dôvodom je, že s obžalovaným má syna a spoločný úver. Sedela v aute s policajtami asi hodinu, zobrali ju na vyšetrenie do nemocnice a z nemocnice išla na políciu. Tam čakala na výsluch, ktorý sa skončil približne okolo 6.00 hod. ráno. Po útoku dňa 12.12.2020 mala modriny na čele, ruke, na jednom lýtku, iné bolesti nepociťovala. Nevedela uviesť, kedy modriny zmizli, ale bolesť necítila po asi 2-3 dňoch. Pri hádkach si vulgárne nadávali, k vyhrážkam však nedochádzalo. Strach z obžalovaného mala až dňa 12.12.2020. Počas jej bývania na F. S. mali párkrát intímny pomer. Počas obdobia uvedeného v obžalobe si obžalovaný dal pivo, ale len keď nemal na starosti syna. Keď si vypil, vedel byť nerváčik. Na ul. X. A. k nim prišli asi 2-3 krát policajti, lebo bol nočný klud. Potvrdila, že byt na ulici F. vybavoval obžalovaný s p. Q. a na bývanie jej prispieval, podobne potvrdila aj veľmi dobrý vzťah obžalovaného so synom. Tiež potvrdila, že obžalovaný pracoval v Demänovej, kedy chodil domov málo, v Tatranskej Lomnici, kedy chodil k synovi podľa toho, ako mal prácu a v lete bol niekde pri Michalovciach. Nevedela však presné obdobia, kedy to bolo. Pri odstraňovaní rozporu s jej výpoveďou z prípravného konania ohľadne počtu úderov päšťou pri útoku dňa 12.12.2020 uviedla, že si to už nepamätá, raz sa zahnal, ale netrafil ju, ale syna. Takisto uviedla, že na úver je napísaná ona, ale úver spláca B.. Úver bral na auto, ale nebol zamestnaný, tak by mu ho nedali.

8. Ďalší svedkovia sa vyjadrili k fungovaniu vzťahu medzi obžalovaným a poškodenou (rodičia poškodenej O. H. a N. H., mama a sestra obžalovaného, A. C. D. a ml.), k okolnostiam prenájmu jednotlivých bytov a prípadných sťažností na poškodenú alebo obžalovaného (p. G., p. Q.), k okolnostiam spoluzitia obžalovaného s poškodenou (p. K., p. L.) alebo udalostí dňa 12.12.2020 (p. D., p. O. a p. M.). Ani jeden z týchto svedkov nebol priamym svedkom nejakej hádky medzi obžalovaným a poškodenou, príp. svedkom nejakého fyzického napadnutia medzi nimi.

9. Matka poškodenej N. H. na hlavnom pojednávaní po popise toho, ako a kde poškodená bývala so synom uviedla, že počas bývania na ul. X A. dcéra chodila zamyslená. Keď sa jej pýtala, povedala, že je všetko v poriadku, na nič sa nestážovala. Raz si všimla na nej modrinu. Na jej otázku jej dcéra povedala, že ju stlačil I. (t.j. syn). Prostredníctvom syna p. K. sa dozvedeli o tom, že v byte na X. A. bol krik a plač, ale nevedela uviesť koľkokrát. Vie o jednom odchode dcéry z bytu na ul. X. A.. O skutku zo dňa 12.12.2020

sa dozvedeli až na ďalší deň okolo pol desiatej. Dcéra prišla k nim domov až večer v ten deň, mala modrinu na čele, bola unavená a nevyspatá. Počas vzťahu s obžalovaným bola podľa nej dcéra na tom psychicky dobre, niekedy ju ako keby niečo trápilo, ale nezdôverila sa jej. Potvrdila, že dcéra vie byť aj tvrdohlavá a neústupná, ale je dobrosrdečná. Pri odstraňovaní rozporov s jej výpoveďou z prípravného konania uviedla, že 2 krát videla na dcére väčšie modriny, a to raz ako uvádzala a druhýkrát v ten deň, keď prišla z polície (t.j. po 12.12.2020) Inak párkrát videla na dcére nejaké drobné modriny. Nepamätala si už presne, kde všade mala dcéra modriny po útoku 12.12.2020.

10. Otec poškodenej O. H. na hlavnom pojednávaní uviedol, že na ul. X. A., kde dcéra bývala a kde podľa neho nebola sama, začali hádky, krik, vyhrážky. Dozvedel sa to od susedov, napr. od p. K., ktorý mu o tom hovoril asi 5-6 krát. Nevedel, ako často tie hádky boli, ale asi 2-3 krát musela dcéra ujsť aj s malým I.. Uviedla im, že kvôli tomu, aby neeskalovala hádky. Dcéra obžalovaného kryla. Asi 2-3 krát tam bola aj polícia. Na dcére si všimol, keď bývala na ul. X. A., že bola dosť roztržitá, nervózna, ale nie stále. Keď bývala na ul. F., trocha ožila. Párkrát prišla s modrými ramenami, povedala, že jej to urobil I.. Okrem toho ju videl asi 1-2 krát s modrinou. Dcéra sa im nesťažovala. Sused na ul. F. mu tiež hovoril, že v tom byte bol krik a hádky, ale nevedel, ako často. Znaky po násilí si počas bývania na ul. F. na dcére nevšimol. O útoku dňa 12.12.2020 sa dozvedeli až na ďalší deň. Dcéra mu akurát povedala, že obžalovaný prišiel a udrel ju, ale nechcela o tom veľmi rozprávať. Po tomto útoku bola pomodretá na hlave a rukách, ako keď niekto niekoho udrie. Podľa svedka jej obžalovaný dobre naložil.

11. Matka obžalovaného A. A. C. na hlavnom pojednávaní okrem popisu vzťahu obžalovaného s poškodenou a narodenia dieťaťa, chronológie ich bývania v bytoch na ul. X. A. a F. ulici, postoja syna k narodeniu dieťaťa a popisu jeho pomoci poškodenej, či už pri starostlivosti o syna alebo napr. pri štúdiu poškodenej uviedla, že syna pozná z inej stránky. Je dobrého srdca, dal by aj posledné. Ku skutku z 12.12.2020 uviedla, že sa o ňom dozvedela až na ďalší deň pred obedom od dcéry. Dňa 12.12.2020 bol syn poobede s jeho synom, teda jej vnukom, okolo 19.00 až 19.30 hod. ich odviezla k G., ale domov už nedošiel. Čo vie je, že poškodená mala synovi povedať, že čaká pánsku návštevu, syn to ťažšie niesol, odišiel z bytu a vrátil sa po požití alkoholu. Poškodená sa jej nesťažovala na agresívne alebo násilnicke správanie jej syna, ani na nej nikdy nevidela modriny alebo známky po bitke. Potvrdila výmeny názorov medzi obžalovaným a poškodenou, raz večer okolo 22.00 hod. jej poškodená volala a bola po ňu. Vtedy jej len povedala, že sa pohádali. Potvrdila veľmi dobrý vzťah syna s jej vnukom, taktiež skutočnosť, že poškodená zobrala úver na seba, lebo synovi by úver nedali, úver spláca syn. Potvrdila aj prácu syna v Jasnej v zime 2017-2018 a v Tatranskej Lomnici v zime 2019-2020.

12. Sestra obžalovaného A. C. na hlavnom pojednávaní okrem popisu chronológie vzťahu obžalovaného s poškodenou a narodenia dieťaťa, chronológie ich bývania v bytoch na ul. X. A. a F. ulici, uviedla, že sa chodila starať o malého I. (t.j. syna obžalovaného a poškodenej) v čase, keď poškodená začala pracovať, a to keď mala ranné smeny, kedy s ním bola doobeda. Na poškodenej nikdy nevidela modriny alebo známky po násilí, ani sa jej nikdy nesťažovala. Ku skutku z 12.12.2020 uviedla, že tesne pred polnocou jej volala G., že je s malým vonku na ulici a že B. je dnu v byte a že je opitý. Zavolala ju k nim domov (k svedkyňi so snúbencom). Keď prišla poškodená, povedala im, že sa pohádali, že ona vybehla vonku. B. v ten večer doniesol malého okolo 20.00 h. a odišiel, ale už vtedy tam mali nezhody, lebo poškodená mu povedala, že príde jej kamarát na návštevu, tak to B. rozhodilo. Po asi 10 minútach jej volali policajti, prišli k nim a poškodená išla k nim do auta. Potom poškodená prišla s tým, že musí ísť na políciu a prišla až ráno okolo 9.00 hod. Poškodená mala hrču na čele, iné zranenia nevidela, lebo poškodená mala dlhé veci. Mala vedomosť o tom, že sa niekedy pohádali, ale nechcela sa do toho miešať. Neboli to hádky vkuse, bolo to tak, že dlho bolo ticho a potom to vybuchlo. Nebolo ich veľa. Hádky boli väčšinou vtedy, keď bol brat pod vplyvom alkoholu. Uviedla, že pod vplyvom alkoholu vie byť jej brat agresívny, inak je rozumný človek. Potvrdila prácu brata v Demänovej počas jednej zimy a v Tatranskej Lomnici počas ďalšej zimy, ako aj prácu brata pred letom v roku 2020 niekde pri Trebišove. Potvrdila veľmi dobrý vzťah obžalovaného s jeho synom.

13. Svedkyňa A. G. popísala na hlavnom pojednávaní okolnosti podnájmu bytu na ul. X. A. v Starej Ľubovni, ktorý vybavoval obžalovaný a ktorý ho aj platil. Nájom trval od 1.3.2018 do 1.9.2019, kedy ho ukončila pre sťažnosti susedov, že v byte je hluk a hádky. Spomenula 2 sťažnosti v júni 2019 a v auguste 2019. S obžalovaným nemala problém. Potvrdila veľmi dobrý vzťah obžalovaného s jeho synom.

14. Svedok B. Q. popísal na hlavnom pojednávaní popísal okolnosti podnájmu bytu na ul. F. J. X v Starej Ľubovni, ktorý vybavoval obžalovaný. Nájomná zmluva bola napísaná na poškodenú. Nájom trvá od mája 2020. Od začiatku nájmu do 12.12.2020 bol informovaný o pár udalostiach ako napr. hluk z bytu poškodenej, ktoré riešil s poškodenou. Raz tam bolo počuť výmenu názorov, ale inak nič také extra. Ku skutku z 12.12.2020 uviedol, že asi okolo 22.00 hod. ho kontaktoval p. L., že je tu nejaká hlučnejšia výmena názorov. Kontaktoval p. C., ktorý mu povedal, že odchádza a že to bude v poriadku. Pred polnocou mu volal p. L., že opäť sa to vrátilo, obžalovaný búchal na dvere, je tam hluk, tak mu povedal, nech volá políciu. Keď bol v byte nasledujúcu nedeľu, tak videl poškodené dvere, žalúzie, stenu. Na otázky obžalovaného si spomenul ešte na dva prípady, kedy bol v byte hluk, raz sa to týkalo návštevy a raz bol hluk v čase, kedy tam obžalovaný nebol. Poškodená mu k incidentu z 12.12.2020 povedala, že sa pohádali, potom sa rozišli, potom sa B. vrátil a potom ho zobrali policajti, ale nevedel uviesť, čo sa tam dialo.

15. Svedok P. K. popísal na hlavnom pojednávaní spolužitie (vzťah) obžalovaného a poškodenej na ul. X. A., kde býval vyše 20 rokov. Býval nad bytom, kde bývala poškodená s dieťaťom a obžalovaným. Menovaní sa hádali, ale uviedol, že to boli bežné hádky a že by ich popísal ako vzájomné. Raz začal jeden, raz druhý. Boli to vulgárne veci. Nebolo však počuť búchanie alebo údery. Keď bol obžalovaný doma, tak hádky mohli byť 1-2 do týždňa, nebolo to tak, že každý deň. Asi 2 krát manželka volala políciu. Keď však prišli, poškodená im povedala, že je všetko v poriadku. Nažívali si dobre. Na poškodenej si zranenia nevšimol, keďže sa s ňou v podstate nestretával, ani ju nevidel z bytu utekala pred obžalovaným.

16. Svedok A. L. popísal na hlavnom pojednávaní incidenty obžalovaného a poškodenej na ul. F., kde býva na bytom poškodenej od septembra 2020. Uviedol, že obžalovaný navštevoval poškodenú dosť často. Pracuje väčšinou v zahraničí, kde pracoval do cca októbra asi 10 dní a potom bol pár dní doma, od asi októbra – novembra bol v práci cez týždeň a na víkend prišiel domov. Obžalovaného stretával možno každý druhý víkend. K udalostiam zo dňa 12.12.2020 uviedol, že najprv sa obžalovaný s poškodenou pohádali, potom obaja odišli približne v rovnakom čase a potom sa zobudil v noci asi okolo 00:30 hod. na krik z bytu poškodenej, kde bolo počuť hádku, krik a plač dieťaťa. Keďže už predtým asi 6-7 krát bolo z tohto bytu poškodenej počuť hádky, krik, buchot, nadávky a majiteľ budovy p. Q. mu pri rozhovore asi týždeň predtým, ako aj v ten deň povedal, aby volal políciu, keď tam bude opäť krik, tak zavolať políciu. Počul hlavne nadávky a hádku medzi p. C. a poškodenou, ale nič konkrétne, najviac bolo počuť nadávky obžalovaného do kuriev. Ohľadne týchto hádok pred 12.12.2020 kontaktoval asi 2 krát p. Q.. Poškodená sa mu nikdy nezdôverila s problémami s obžalovaným. Potom ešte v noci sa im poškodená bola ospravedlniť, ale nevšimol si na poškodenej nejaké zranenia, iba sa ospravedlnila a odišla. Pri ostatných hádkach boli aktérmi p. C. a p. H., lebo keď asi 3 krát stretol obžalovaného, tak tam bol riadny bordel. Nemyslí si, že by ten hluk bol vyvolaný napr. návštevami, keďže návšteva si vulgárne nenadáva a pri klasickej návšteve nevzniká takýto hluk. Párkrát počuli aj hluk spôsobený návštevou, ale to bolo v rámci miery. K sťažnostiam od iných susedov (t.j. pracovníkov Doprastavu, keďže tam nikto iný nebýval) uviedol, že raz sa ho p. H. pýtal, či sa oni sťažovali, ale vtedy neboli doma, tak o tom nevie nič bližšie.

17. Svedok M. D. na hlavnom pojednávaní popísal udalosti zo dňa 12.12.2020, kedy zavolať obžalovaného, aby prišiel k nemu ku Kauflandu, kde mal fľašu Jagermeistra. Obžalovaný prišiel, mal so sebou aj fľašu vína, potom sa niekoľkokrát napil aj z Jagermeistra. Videl, že obžalovaný je rozrušený, pričom mu povedal, že poškodená má mať pánsku návštevu. Keď si na chvíľu odbehol na toaletu zistil, že obžalovaný už nie je pri Kauflande, tak mu volal, ale obžalovaný mu najprv niečo kričal do telefónu ohľadne návštevy G. a potom mu už nedvíhal, preto sa rozhodol, že ide k bytu na ul. F., lebo mal zlý pocit, že by sa niečo nestalo. Vchodové dvere boli na bytovom dome otvorené, preto vyšiel hore k bytu, kde tiež boli otvorené dvere. Keď vošiel do bytu, videl, že B. kričí. G. bola vyľakaná, zobrala syna a išla vedľa do izby. Na to šiel za ňou B., G. ležala na manželskej posteli, niečo jej vyčítal a napriahol ruku. V tom momente ho odtiahol, G. s malým odišla z bytu. Snažil sa B. ukludniť a on mu povedal, nech ide za G.. Vyšiel z bytu a ostal na chodbe. Do nejakých 2-3 minút prišli 2 policajné hliadky. Počas kriku nepočul žiadne vyhrážky. Kričal iba B.. Fyzický útok dňa 12.12.2020 nevidel, ani si nevšimol na poškodenej známky po fyzickom útoku, ani nikdy nebol svedkom fyzického útoku medzi obžalovaným a poškodenou. O prípadných incidentoch medzi nimi počul iba od iných ľudí, ktorým on osobne neverí. Od poškodenej o nejakých fyzických incidentoch nepočul.

18. Svedkovia K. M. a M. O. popísali okolnosti zákroku dňa 12.12.2020, kedy boli preveriť oznámenie, že na ul. F. J. X je hádka. Keď prišli na miesto samé, vchodové dvere boli otvorené, preto vyšli hore, kde do bytu poškodenej boli otvorené dvere, kde videli spať obžalovaného. Následne sa zastavili u oznamovateľa p. L., ktorý im popísal, čo sa dialo a dal im kontakt na poškodenú, ktorá tam v čase ich príchodu už nebola. Za touto prišli na ul. Duklianskych hrdinov, kde ju vyťažili na to, čo sa stalo. Následne sa jej spýtali, či chce podať trestné oznámenie, s čím poškodená súhlasila. Buď oni alebo druhá hliadka odviezla poškodenú na ošetrovanie a oni sa so súhlasom poškodenej vrátili na ul. F., kde obžalovaný ešte stále spal. Keď ho zobudili a vyzvali ho, aby šiel s nimi, začal im vulgárne nadávať a následne im začal utekať, preto použili donucovacie prostriedky a obžalovaného odviezli na policajnú stanicu, počas čoho sa obžalovaný opakovane vulgárne vyjadroval na ich adresu. Zápisnicu o trestnom oznámení spisoval svedok M. O., pričom poškodená hovorila samostatne, ponechali poškodenej čas, aby si mohla rozmyslieť, čo chce povedať. Zápisnica bola spisovaná v noci, lebo poškodená chcela podať trestné oznámenie a podozrivý bol zadržaný. Po spísaní zápisnice mala možnosť si ju prečítať. Na poškodenej si svedkovia všimli začervenanie na čele (svedok M.), resp. na hlave alebo krku (svedok O.). Svedok O. ešte uviedol, že po príchode na Duklianskych hrdinov bola poškodená značne rozrušená, nevedela, čo v tom momente robíť, či podať trestné oznámenie alebo nie, preto počkali, nech si to poriadne rozmyslí a nakoniec uviedla, že trestné oznámenie chce podať.

19. Znalci, ktorí v danej veci vypracovávali znalecké posudky na obžalovaného a poškodenú na hlavných pojednávaníach trvali na záveroch svojich posudkov. Z výpovede a znaleckého posudku PhDr. Čmelíkovej na obžalovaného vyplýva, že osobnosť obžalovaného je extrovertovaná s príklonom k emočnej labilitate, senzitivite, dominancii. Vo vzťahu k vierohodnosti obžalovaného uviedla, že obžalovaný je vo všeobecnosti spôsobilý vypovedať vierohodne. Špecifickú vierohodnosť obžalovaného hodnotila ako zníženú vzhľadom k tendencii obžalovaného prezentovať sa v pozitívnom svetle s nedostatočným vzhľadom do vlastného správania. V emotivite zistila u obžalovaného zvýšenú senzitivitu, tenziu, labilitu s impulzívnymi prejavmi. Podobne v osobnosti obžalovaného sú zvýraznené črty senzitivity, afektívnej lability, impulzivity, egocentrickosti, ktorých potencovanie psychotropnými látkami už aj v minulosti viedlo k problémovému správaniu. Neprimerané prejavy hnevu a agresivity teda nie sú obžalovanému cudzie. Na druhej strane znalkyňa konštatovala, že obžalovaný má dostatočnú intelektuálnu výbavu a disponuje kvalitnou výbavou vyšších citov a hodnôt, jeho osobnosť je tvorená viacerými pozitívnymi dispozíciami. V prípade pokračovania v užívaní alkoholu alebo iných psychotropných látok je eskalácia nekontrolovaného, impulzívneho a agresívneho správania očakávateľná a tieto látky sa významnou mierou podieľajú na zvýraznení vystupňovaných rysov osobnosti obžalovaného.

20. Zo znaleckého posudku PhDr. Čmelíkovej na poškodenú vyplýva, že osobnosť poškodenej je menej pružná, extrovertovaná, priemerne emociálne stabilizovaná s ťažiskom v sangvinickom temperamente. Vo vzťahu k vierohodnosti poškodenej uviedla, že poškodená je vo všeobecnosti spôsobilá vypovedať vierohodne. Špecifickú vierohodnosť poškodenej hodnotila ako mierne oslabenú vzhľadom k miernym diskrepanciám v konfrontácii s údajmi v spise smerom k zľahčovaniu, zastieraní, ospravedlňovaniu správania obžalovaného v problémových situáciách. Poškodená je schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať prežitú udalosť. Znalckýňa ďalej zistila u poškodenej pri popise problémových situácií v miernej forme psychické obranné mechanizmy racionalizácie – rozumové odôvodnenie nepríjemných udalostí. Istá miera skreslenia, zľahčenia konfliktov a ospravedlňovanie správania obžalovaného je podporená uvedomením si aj pozitívnych stránok obžalovaného nielen v materiálnej, ale aj podpornej, výchovnej a celkovej pomoci pri starostlivosti o syna. U poškodenej znalkyňa nemala preukázané známky psychického utrpenia, ktoré by mohli byť kvalifikované ako úzkostné (neurotické) poruchy alebo poruchy nálady v zmysle depresie. Konflikty považuje poškodená za prirodzené v rámci hľadania spôsobu spoluzitia. Riešenie odchodom z priestoru a času smerujúcim k vychladnutiu emócií, ako to využila aj poškodená, je podľa znalkyne efektívny spôsob zvládania záťaže, kým sa však nestane jedinou stratégiou obrany. Znalckýňa ešte skonštatovala, že poškodená vedela vzájomné konflikty zvládať svojimi dispozíciami, obrannými mechanizmami, pozitívami zo strany obžalovaného, ako aj prerušením spoločného bývania (či už v dôsledku práce obžalovaného mimo miesta bydliska, alebo odsťahovaním sa). Situáciu zo dňa 12.12.2020 už aj poškodená vnímala ako neprimeranú, fyzický útok sa prejavil aj v narušení psychickej integrity, a to prežívaním bezmocnosti, strachu, obáv a ohrozenia. Po akútnom odoznení traumy sa u poškodenej neprejavilo narušenie psychickej integrity vznikom patológie v oblasti emotivity, myslenia či správania.

21. Zo znaleckého posudku MUDr. Fabišíkovej na obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku netrpel žiadnou duševnou poruchou ani chorobou v zmysle psychózy. Znalčka zistila u obžalovaného škodlivý konzum alkoholu s počínajúcou závislosťou s poruchami správania v stave opitosti v zmysle agresivity. V čase skutku sa obžalovaný nachádzal v stave stredne ťažkej opitosti a v moči mal aj psychoaktívne látky. Jeho ovládacia a rozpoznávací schopnosť bola znížená iba nepodstatne pod vplyvom týchto látok. Absencia či neúplnosť spomienok, ak nie je simulovaná, je len poruchou fixácie spomienok, avšak z forenzného hľadiska je nevýznamná. Z psychiatrického hľadiska nie je pobyt obžalovaného na slobode nebezpečný, ani nezistila potrebu odvykacej liečby od psychoaktívnych látok (drogy), preto nenavrholo uloženie ochranného psychiatrického alebo protitoxikomanického liečenia. Obžalovaný v čase znaleckého vyšetrenia neprejavil záujem o absolvovanie žiadnej formy ochranného protialkoholického liečenia, ku konzumu alkoholu je málo kritický, preto znalčka nenavrholo ochranné protialkoholické liečenie.

22. Znalec MUDr. Zdenek Holešovský vo svojom posudku č. 10/2023 a jeho doplnení popísal, aké zranenia poškodená pri útoku dňa 12.12.2020 utrpela s tým, že z medicínskeho hľadiska sa jedná o ľahké poranenia s dobou liečenia 3-5 dní, u ktorých sú ťažkosti iba prechodného charakteru, ktoré spontánne ustúpia a obyčajne si nevyžadujú PN ani lekárske ošetrovanie. Ďalej popísal, ako boli utrpené zranenia poškodenej viditeľné na fotografiách z prehliadky tela a ako mohli vzniknúť, pričom ďalej uviedol, že z vonkajších objektívnych poúrazových zmien, ktoré sú veľmi malé, nie je možné presne zrekonštruovať priebeh vzniku posudzovaných poranení. K ich vzniku mohlo dôjsť pri fyzickom incidente, ale z medicínskeho hľadiska sa nedá späť určiť presný počet úderov eventuálne kopnutí. K obmedzeniu obvyklého spôsobu života poškodenej uviedol, že poškodená bola vyšetrená na ÚPS v odbore chirurgia Ľubovnianskej nemocnice dňa 12.12.2020, na ďalšom vyšetrení nebola, PN vypísanú nemala, lieky od bolesti nebrala. Pri telefonickom rozhovore so znalcom poškodená uviedla, že na druhý deň po incidente nešla do práce z dôvodu psychického stresu, lebo pracovala na polovičný úväzok, teda mala nárok na deň voľna v týždni a v oblasti čela mala asi 2-3 dni krvnú podliatinu, ktorá však nebola až tak viditeľná. Táto podliatina podľa znalca poškodenej čiastočne obmedzovala v spoločenskom styku po dobu cca 3-5 dní. V doplnení znaleckého posudku vo vzťahu k predloženému dokladu o návšteve poškodenej v nefrologickej ambulancii dňa 14.12.2020 znalec uviedol, že uvedené vyšetrenie nebolo v súvislosti s úrazom. Na otázku, či vzhľadom na intenzitu a smerovanie útoku do jednotlivých častí tela poškodenej hrozilo v danom prípade poškodenie dôležitého orgánu poškodenej znalec uviedol, že pri vzniku posudzovaných poranení nebol poranený životne dôležitý orgán a vzhľadom na rozsah poúrazových zmien ani nebol žiaden takýto orgán ohrozený. Intenzita násillia nebola takého stupňa, aby mohlo dôjsť k ohrozeniu životne dôležitého orgánu.

23. Na hlavnom pojednávaní znalec pri svojom výsluchu zotrval na svojom posudku a jeho doplnení. Vyjadril sa tomu, akú zdravotnú dokumentáciu mal k dispozícii (iba tú, ktorú uviedol na strane 5 posudku). Tiež odpovedal aj na (do veľkej miery hypotetické) otázky prokurátora týkajúce sa potencionálnych následkov útoku na rôzne časti tela človeka a ich prejavenia sa na tele poškodenej, pri ktorých znalec poukázal na to, že nie je možné vo všeobecnosti uviesť, aké následky by aký útok zanechal na človeku, keďže to závisí od viacerých skutočností, ktoré popísal. Doplnil svoj posudok v tom smere, že k zraneniu poškodenej došlo pôsobením sily nanajvyš strednej intenzity. Intenzita útoku, ktorú zistil z poranení poškodenej, nemohla podľa znalca spôsobiť ťažšie zranenia.

24. Súd po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti dospel k nasledujúcim skutkovým záverom.

25. Podľa obžaloby sa obžalovaný uvedeným konaním dopustil zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona. Pre posúdenie skutku podľa tohto ustanovenia sa vyžaduje naplnenie konania vymedzeného v tomto ustanovení, pričom prokuratúra v obžalobe videla z objektívnej stránky toto konanie obžalovaného v tom, že blízkej osobe spôsobil fyzické a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, ponižovaním, vyvolávaním strachu, stresu a iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie. V záverečnej reči prokurátor žiadal uznať obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ TZ v štádiu pokusu.

26. Súd v prvom rozsudku vo veci vychádzal z toho, že v zmysle judikatúry slovenských súdov, týraním treba rozumieť také zlé zaobchádzanie s blízkou osobou, alebo osobou, ktorá je v starostlivosti alebo výchove, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti, bezcitnosti a bezohľadnosti, ako aj určitou

trvalosťou, prípadne sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré týraná osoba pociťuje ako ťažké príkorie. V danom prípade mal súd preukázané hádky medzi obžalovaným a poškodenou. Ich početnosť zhodne vymedzili počtom max. 10. Aj keď z výpovede svedka L. a K. možno vyvodíť, že týchto bolo aj viac (keďže len počas bývania poškodenej na ul. F. ich podľa svedka L. bolo asi 6 až 7, pričom na ul. X. A. bývala poškodená celkovo cca 1 a pol roka, kde min. 2 krát bola volaná polícia, pričom svedok K. uvádzal, že ak bol obžalovaný doma, tak hádky boli 1-2 krát do týždňa), súd nemal vykonaným dokazovaním preukázané, že by tieto hádky mali byť napr. na dennom poriadku. Takisto súd z vykonaného dokazovania nemal preukázané nijakú podstatne vyššiu početnosť hádok, ktoré obžalovaný s poškodenou označili ako vážnejšie (aj keď pri posúdení intenzity hádky ide o subjektívny pohľad hodnotiaceho). Je potrebné zohľadniť tiež skutočnosť, že značnú časť obdobia, ktoré sa obžalovanému kladie v období takmer 3 rokov (január 2018 až december 2020) za vinu, pracoval obžalovaný mimo Starú Ľubovňu (či už v Demänovej cca 9 mesiacov od jesene 2018 do júna 2019, alebo v Tatranskej Lomnici asi 6 mesiacov od jesene 2019 do marca 2020, či počas leta 2020 pri Humennom), teda počas tohto obdobia bol väčšiu časť tohto obdobia v práci a nezdržoval sa v Starej Ľubovni. Podobne mal súd preukázané 3-4 situácie, keď obžalovaný pri hádke chytil poškodenú za ruky, aby s ním rozprávala, a minimálne 2-3 odchody poškodenej z bytu na ul. X. A. (podľa tvrdení poškodenej). Vykonaným dokazovaním však súd nemal preukázané nijaké bitie či kopanie poškodenej zo strany obžalovaného, či nijaké opakované alebo dlhšie trvajúce vyvolávanie strachu. Zo znaleckého posudku PhDr. Čmelíkovej nebolo zistené, že by poškodená trpela následkami psychického utrpenia. Ako už bolo uvedené vyššie, menovaná znalkyňa skonštatovala v znaleckom posudku, že poškodená vedela subjektívne zvládnuť konfliktné situácie svojimi dispozíciami a obrannými mechanizmami, ako aj prerušovaním ich bývania. Ani po rozhodnutí odvolacieho súdu a doplnení dokazovania v zmysle pokynov odvolacieho súdu na tomto názoru súdu prvého stupňa nič nezmenilo a na týchto záveroch súd aj naďalej trvá, teda súd prvého stupňa nemal vykonaným dokazovaním (a to ani po jeho doplnení) preukázané naplnenie minimálne objektívnej stránky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby.

27. Pokiaľ ide skutok zo dňa 12.12.2020, tento súd posúdil v prvom rozsudku ako prečin ublíženia na zdraví. Súd pritom vychádzal z toho, že vykonaným dokazovaním mal preukázaný priebeh tohto skutku tak, ako bol popísaný v obžalobe. Súd vychádzal najmä z výpovede samotnej poškodenej, ktorá popísala útok obžalovaného (aj keď na hlavnom pojednávaní uviedla menší počet rán pästou, ako v prípravnom konaní), a nepriamo aj z výpovedi svedkov A. L., M. D., p. Q., rodičov poškodenej, A. A. C., A. C. A., ktorí popísali okolnosti tohto skutku buď z toho, ako ich sami vnímali (svedok L. a D.) alebo z toho, ako im ho popísala samotná poškodená, resp. čo im k tomu uviedla, aké zranenia si všimli na poškodenej po skutku (najmä rodiča poškodenej a A. C. A., ako aj svedkovia K. M. a M. O.), ako aj z ohliadky bytu po skutku a ohliadky tela poškodenej s pripojenými fotodokumentáciami a lekárskou správou z ošetreniami poškodenej po tomto skutku. Tieto nepriame dôkazy zapadajú do popisu skutku poškodenej. Zranenia spôsobené poškodenej pritom zodpovedajú popisu skutku poškodenej.

28. Po doplnení dokazovania znaleckým posudkom MUDr. Holešovského bolo zistené, že zranenia, ktoré poškodená utrpela v uvedený deň pri útoku obžalovaného, sú ľahkými zraneniami s dobou liečenia 3-5 dní. Poškodená bola na ošetrení na základe toho, že ju tam odviezli policajti. Z uvedeného znaleckého posudku však vyplýva, že takéto poranenia vyvolávajú ťažkosti prechodného charakteru, ktoré spontánne ustúpia a obyčajne si nevyžadujú práceneschopnosť ani lekárske ošetrenie. V doplnení pritom znalec uviedol, že v danom prípade nebol u poškodenej poranený žiaden životne dôležitý orgán a intenzita pôsobiaceho násillia nebola takého stupňa, aby mohlo dôjsť k ohrozeniu životne dôležitého orgánu. Podobne aj pri svojom výsluchu uviedol, že intenzita útoku, ktorú zistil z poranení poškodenej, nemohla podľa znalca spôsobiť ťažšie zranenia.

29. V zmysle § 123 ods. 2 Tr. zákona, ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrenie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného. Zohľadniac závery znalca MUDr. Holešovského súd dospel k záveru, že zranenia spôsobené poškodenej neboli takého rozsahu, aby si vyžiadali lekárske ošetrenie, ale najmä nešlo o zranenia, ktoré by sťažovali obvyklý spôsob života poškodenej v rozsahu vymedzenom Trestným zákonom. Poškodená si síce na deň 14.12.2020 zabezpečila doklad o návšteve lekára (konkrétne nefrologickej ambulancie), avšak jednak išlo o telefonické vyšetrenie (vzhľadom na situáciu v súvislosti s COVID 19), jednak poškodená nemala nijaké problémy s močením, ani nemala krvavý moč a jednak toto vyšetrenie nemalo podľa znaleckého posudku žiaden súvis s útokom obžalovaného zo dňa 12.12.2020 (poškodená potrebovala doklad do

práce). Podľa predloženej dochádzky nasledujúceho dňa, teda v utorok 15.12.2020, už poškodená bola v práci.

30. Hranica medzi priestupkom a trestným činom spočíva nielen v závažnosti konania, ale aj v spôsobenom následku. Pre účely prečinu ublíženia na zdraví sa v zmysle ustálenej súdnej praxe vyžadujú následky na zdraví aspoň po dobu 7 dní. Naopak pre spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu postačuje drobné ublíženie na zdraví. Doplneným dokazovaním po rozhodnutí odvolacieho súdu nemal konajúci súd preukázané, že by k poškodeniu zdravia u poškodenej reálne došlo v rozsahu vyžadovanom Trestným zákonom a ustálenou judikatúrou. K návrhu prokurátora posúdiť skutok z 12.12.2020 ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona v štádiu pokusu súd udáva, že sa s týmto nestotožnil. Je pravdou, že úderov smerujúcich na poškodenú bolo viac, že obžalovaný udieral poškodenú aj päťou a kopol ju párkrát a že situácia v daný večer bola evidentne vyhrotená. Následky zranení u poškodenej (ako už bolo uvedené) však nedosahovali poškodenie zdravia v rozsahu vyžadovanom Trestným zákonom a ustálenou judikatúrou, pričom vykonaným dokazovaním ani neboli zistené skutočnosti, ktoré by preukazovali, že za normálneho (obvyklého) priebehu deja v obdobnej situácii bežne dochádza k závažnejším následkom na zdraví a v danom prípade k závažnejšiemu následku na zdraví nedošlo len nejakou zhodou okolností. Vážnejšie následky v danom prípade pritom vylúčil aj znalec či už vo svojom posudku a jeho doplnení alebo pri svojom výsluchu.

31. Vzhľadom na tieto zistenia súd dospel k záveru, že konaním obžalovaného nebola naplnená objektívna stránka ani prečinu ublíženia na zdraví v zmysle § 156 Tr. zákona, a to ani v štádiu pokusu, teda vykonaním dokazovaním súd nemal preukázané, že by skutok kladený obžalovanému za vinu bol trestným činom. Keďže však minimálne dňa 12.12.2020 došlo k napadnutiu poškodenej, minimálne tento skutok by sa mal prejednať ako priestupok (samozrejme príslušnému správne orgánu nič nebráni vyhodnotiť ako priestupok aj prípadné ďalšie konania obžalovaného, ktoré boli vykonaným dokazovaním na súde preukázané, príp. ktoré budú preukázané v správnom konaní, a to aj s prípadnou úpravou skutkovej vety podľa potrieb správneho konania). Príslušným na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa zákona o priestupkoch, je okresný úrad, v danom prípade Okresný úrad Stará Ľubovňa, preto mu súd v zmysle § 280 ods. 2 Tr. poriadku vec postúpil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať na Okresnom súde Stará Ľubovňa do 3 pracovných dní od oznámenia tohto uznesenia. Oznámením uznesenia je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Sťažnosť podaná prokurátorom má odkladný účinok